



ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Slavomíra Nováka a soudkyň JUDr. Marcely Rouskové a JUDr. Hany Pipkové v právní věci žalobce: **S.M.**, bytem X, zast. Mgr. Karlem Volfem, advokátem, se sídlem Praha 5, Jindřicha Plachty 28, proti žalovanému: **Ministerstvo dopravy**, se sídlem Praha 1, nábreží Ludvíka Svobody 1222/12, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 21.2.2013, č.j.: 116/2013-160-SPR/3,

t a k t o :

- I. Žaloba se zamítá.**
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se podanou žalobou domáhal přezkoumání v záhlaví uvedeného rozhodnutí, kterým žalovaný zamítl jeho odvolání a potvrdil rozhodnutí Magistrátu hl. m. Prahy, odboru dopravně správních agend (dále jen „správní orgán I. stupně“) ze dne 23.3.2012, č.j.: MHMP 330318/2012, sp. zn.: S-MHMP 470191/2011, jímž byly zamítnuty námitky žalobce proti záznamu bodů v evidenční kartě řidiče jako neodůvodněné a provedený záznam 12 bodů ke dni 27.5.2011 byl potvrzen.

V odůvodnění žalovaný zrekapituloval průběh správního řízení a k námitce žalobce, že body za přestupek spáchaný jeho osobou dne 20.4.2010 byly do jeho evidenční karty řidiče zaznamenány v rozporu s právními předpisy, neboť tento přestupek žalobce nespáchal, uvedl, že se s ní neztotožňuje. Konstatoval, že žalobce zaměnil řízení o přestupku, kterým v případě jím rozporovaného přestupku ze dne 20.4.2010 bylo blokové řízení, a řízení o námitkách proti zaznamenání příslušného počtu bodů za toto jednání do jeho evidenční karty řidiče. Podle žalovaného žalobcem nárokové prověřování a dokazování přestupku proběhlo právě

v rámci tohoto blokového řízení, které bylo pravomocně skončeno vydáním rozhodnutí, tedy blokové pokuty, s jehož vydáním žalobce souhlasil, což je stvrzeno jeho podpisem na příslušném pokutovém bloku. Žalovaný současně poukázal na skutečnost, že žalobce byl poučen již v průběhu řízení na prvním stupni a rovněž také v prvoinstančním rozhodnutí o tom, že Magistrát hlavního města Prahy, jako správní orgán, který vede registr řidičů, je orgánem evidenčním, který v řízení o námitkách zásadně nepřezkoumává správnost a zákonnost aktů orgánů veřejné moci, na základě kterých byl záznam proveden, neboť na tyto je třeba nahlížet jako na správné a zákonné, a to až do okamžiku, než je příslušný orgán veřejné moci zákonem předvídaným způsobem prohlásí za nezákonné a zruší je. Podle žalovaného tedy námitky, které uvedl žalobce v průběhu řízení o námitkách, a sice že předmětný přestupek nespáchal, resp. na místě byl projednáván pro jiné přestupkové jednání, mohl žalobce uplatnit u příslušného orgánu, který rozporované rozhodnutí, tedy blokovou pokutu, vydal. Teprve pokud by bylo takové rozhodnutí příslušným orgánem zrušeno, upraví podle žalovaného správní orgán I. stupně příslušný záznam v evidenční kartě řidiče.

Žalovaný v odůvodnění svého rozhodnutí vyslovil, že správní orgán I. stupně zcela správně přezkoumal náležitosti podkladů pro zápis bodů do odvolatelovy karty řidiče, přičemž po uplatnění žalobcovy námitky si u příslušného orgánu vyžádal kopii rozhodnutí v blokovém řízení o přestupku ze dne 20. dubna 2010, které po jeho přezkoumání bylo správním orgánem shledáno zcela v souladu s právními předpisy. Dále byla přezkoumána způsobilost všech dalších podkladů pro záznam bodů, kterými jsou příslušná oznámení přestupků Policie České republiky, a dále skutečnost, zda záznam v registru řidičů byl proveden zcela v souladu s tímto způsobilým podkladem a zda počet připsaných bodů odpovídá bodovému hodnocení jednotlivých jednání, obsaženému v příloze k zákonu o silničním provozu, přičemž se žalovaný po přezkoumání uvedeného se závěry správního orgánu I. stupně ztotožnil.

Žalobce v žalobě namítal, že řízení týkající se přestupku ze dne 20.4.2010 završené vydáním rozhodnutí o spáchání přestupku bylo vedeno s vadami, které mají za následek nezákonnost blokového řízení a potažmo samotného rozhodnutí. Podle žalobce pak podmínkou projednání věci v blokovém řízení je souhlas obviněného s vedením blokového řízení a se zjištěním přestupku. Žalobce uvedl, že se takového řízení neúčastnil, nesouhlasil ani s vedením takového řízení, ani se zjištěním uvedeného přestupku. O skutečnosti, že je u něj evidován uvedený přestupek a že na jeho základě byly žalobci zapsány body do bodového hodnocení, se dozvěděl až v důsledku doručení oznámení. Pokud podle žalobce nebyly splněny podmínky blokových řízení, především nebyl dán souhlas s vedením blokových řízení, jelikož se žalobce blokových řízení vůbec neúčastnil, řízení tedy trpí nezhojitelnými vadami, nemohly nikdy úkony, kterými bylo blokové řízení ukončeno, nabýt v souladu se zákonem právní moci ve vztahu k osobě žalobce ani ve vztahu k jakémukoli jinému subjektu a zároveň žalobci ani nemohla být uložena pokuta za přestupek v blokovém řízení. Akt, kterým bylo blokové řízení ukončeno pro již zmíněné vady, není podle žalobce rozhodnutím správního orgánu ve smyslu správního řádu nebo přestupkového zákona, nýbrž jde o nulitní akt ve vztahu nejen k jeho osobě, ale i ve vztahu ke všem ostatním subjektům. Podle žalobce takový akt nemá žádné právní účinky a není žádné osobě způsobilý založit, změnit nebo zrušit práva nebo povinnosti. Tím, že magistrát provedl zápis bodů na základě nikoli pravomocného rozhodnutí, nýbrž na základě nulitního aktu, se podle žalobce dopustil pochybení při zápisu bodů za uvedený přestupek.

Žalobce měl za to, že když jeho souhlas s projednáním předmětného přestupku v blokovém řízení nebyl dán, ani nebyl dostatečně prokázán, žalobce se předmětných

přestupků nedopustil, rozhodnutí o spáchání předmětného přestupku je nulitním právním aktem bez jakýchkoli účinků, nebyla tedy splněna zákonem vyžadovaná náležitost pro provedení zápisu bodů za předmětné přestupky a zápis bodů byl tedy proveden nezákonně.

Žalobce považoval za nezákonné nejen rozhodnutí o spáchání předmětného přestupku, ale též s tím související provedení záznamů bodů do bodového hodnocení za předmětný přestupek.

Žalobce navrhl soudu, aby žalobou napadené rozhodnutí, jakož i rozhodnutí správního orgánu I. stupně, zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.

Žalovaný ve vyjádření k žalobě uvedl, že žalobce v žalobě zopakoval námitky uplatněné již v rámci řízení o námitkách vedeného v prvním i druhém stupni řízení, kdy napadá rozhodnutí vydané v blokovém řízení dne 20.4.2010. Podle žalovaného žalobce i přes opakované poučení zaměňuje řízení o námitkách proti záznamu bodů s opravnými řízeními přezkoumávajícími správnost či zákonnost rozhodnutí o přestupku. Žalovaný dal žalobci za pravdu v tom, že zápis bodů do elektronické karty řidiče je možný pouze na základě pravomocného rozhodnutí, kdy v případě, že dodatečně vyjde najevo, že takové rozhodnutí trpí vadou a že a že se dokonce pro neodstranitelné vady o rozhodnutí nejedná, nelze bez prověření takové vady vydávat rozhodnutí o zamítnutí námitek, nicméně konstatoval, že správní orgán I. stupně postupoval přesně v duchu tohoto závěru, kdy nejprve na základě pravomocného rozhodnutí v blokovém řízení zaznamenal příslušný počet bodů do žalobcovy elektronické karty řidiče a následně po uplatnění jeho námitky vyžádal kopii pokutového bloku, který skutečnosti uvedené v oznámení přestupku vyhotoveném Městskou policií hl.m. Prahy potvrdil a který byl shledán zcela bezvadným.

Žalovaný dále také odkázal na judikaturu Nejvyššího správního soudu. Měl za to, že správní orgán I. stupně postupoval zcela v souladu s ust. § 123f zákona č. 361/2000 Sb. i s judikaturou Nejvyššího správního soudu, na základě obecné námitky žalobce řádně doplnil spis o kopii pravomocného rozhodnutí o přestupku, vydaného v blokovém řízení, které splňuje všechny požadavky kladené na něj ust. § 85 odst. 4 zákona č. 200/1990 Sb., poučil žalobce o možnosti přezkoumání správnosti předmětného rozhodnutí příslušným orgánem a jelikož neshledal námitku žalobce důvodnou, záznam příslušných bodů do bodového hodnocení žalobce potvrdil. Žalovanému pak nebyly známy žádné rozhodující skutečnosti, které by zpochybnilly zákonnost či správnost napadeného rozhodnutí v blokovém řízení. Žalovaný tedy shledal postup správního orgánu I. stupně správným. Navrhl žalobu zamítnout.

V replice žalobce setrval na svých stanoviscích s tím, že navrhl, aby soud žalobě v celém rozsahu žalobě vyhověl.

Ve správním spise se pro danou věc nacházejí tyto podstatné dokumenty: evidenční karta řidiče S. M.; oznámení o uložené pokutě v blokovém řízení za přestupek spáchaný jednáním zařazeným do bodového hodnocení ze dne 22.4.2010, č.j.:MP OR 8-51368/2010/4; pokutový blok série AF/2009 F 1361350 ze dne 20.4.2010; oznámení o dosažení 12 bodů v bodovém hodnocení a výzva k odevzdání řidičského průkazu v důsledku pozbytí řidičského oprávnění ze dne 2.6.2011, č.j. S-MHMP-DSA-470191/11; výpis z bodového hodnocení řidiče vyhotovený dne 8.6.2011; podání písemných námitek žalobce ze dne 20.6.2011 vč. doplnění ze dne 11.8.2011 a ze dne 25.8.2011; protokol o seznámení se s podklady pro vydání rozhodnutí ze dne 1.2.2012, č.j. MHMP 103554/2012; rozhodnutí Magistrátu hlavního města Prahy, odboru dopravně správních agend ze dne 23.3.2012, č.j. MHMP 330318/2012;

odvolání žalobce ze dne 13.4.2012, rozhodnutí Ministerstva dopravy, odboru dopravně správních agend ze dne 21.2.2013, č.j.:116/2013-160-SPR/3.

Městský soud v Praze na základě podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo, a to v mezích žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 2 věta první zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, dále jen „s.ř.s.“), při přezkoumání vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s.ř.s.) a po provedeném řízení dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

V posuzované věci vyšel soud z následně uvedené právní úpravy:

Podle § 84 odst. 1 zákona č. 200/1990 Sb. přestupek lze projednat uložením pokuty v blokovém řízení, jestliže je spolehlivě zjištěn, nestačí domluva a obviněný z přestupku je ochoten pokutu (§ 13 odst. 2) zaplatit.

Podle § 85 odst. 4 zákona č. 200/1990 Sb. pověřené osoby jsou povinny prokázat, že jsou oprávněny ukládat a vybírat pokuty v blokovém řízení. Na pokutových blocích vyznačí, komu, kdy a za jaký přestupek byla pokuta v blokovém řízení uložena.

Podle § 123c odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb. příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností zaznamenává řidičem dosažený počet bodů pouze do celkového počtu 12 bodů.

Podle § 123c odst. 3 zákona č. 361/2000 Sb. příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností při provedení záznamu bodů, kterým řidič dosáhl celkového počtu 12 bodů, neprodleně písemně oznámí tuto skutečnost řidiči a vyzve jej k odevzdání řidičského průkazu a mezinárodního řidičského průkazu nejpozději do 5 pracovních dnů ode dne doručení tohoto oznámení. Řidič pozbývá řidičské oprávnění uplynutím 5 pracovních dnů ode dne, v němž mu bylo toto oznámení doručeno.

Podle § 123f odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb. nesouhlasí-li řidič s provedeným záznamem bodů v registru řidičů, může podat proti provedení záznamu písemně námitky obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností příslušnému k provádění záznamu.

Podle § 123f odst. 3 zákona č. 361/2000 Sb. shledá-li příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností námitky řidiče neodůvodněné, rozhodnutím námitky zamítne a provedený záznam potvrdí.

Zásadní žalobcová námitka spočívala v tom, že řízení týkající se přestupku ze dne 20.4.2010 završené vydáním rozhodnutí o spáchání přestupku bylo vedeno s vadami, které mají za následek nezákonnost blokového řízení a potažmo samotného rozhodnutí. Podle žalobce pak podmínkou projednání věci v blokovém řízení je souhlas obviněného s vedením blokového řízení a se zjištěním přestupku. Žalobce uvedl, že se takového řízení neúčastnil, nesouhlasil ani s vedením takového řízení, ani se zjištěním uvedeného přestupku.

Podle judikatury správních soudů námitky proti záznamu bodů v registru řidičů představují mechanismus obrany proti chybnému záznamu či odečtu bodů. Takový mechanismus existuje proto, aby nedošlo k nezákonnému následku v podobě pozbytí řidičského oprávnění a následnému odevzdání řidičského průkazu. Je potřeba důsledně odlišovat řízení o námitkách proti záznamu bodů v registru řidičů od řízení o vlastním přestupku. Jestliže řidič nesouhlasí se skutkovými závěry a právním posouzením přestupku v pokutovém bloku, nemůže se domáhat ochrany proti nim v řízení o námitkách proti záznamu bodů v registru řidičů podle § 123f zákona č. 361/2000 Sb., ale je na místě proti nim brojit v řízení o přestupcích. Řízení o námitkách proti záznamu bodového hodnocení v registru řidičů nepředstavuje opravný prostředek proti rozhodnutí o přestupku, ani takový opravný prostředek nenahrazuje. Přestupky mohou být projednávány ve standardním řízení či ve zkráceném, tzv. blokovém řízení. V řízení o námitkách je příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností oprávněn zkoumat pouze tři otázky:

a) *zda existuje způsobilý podklad pro záznam bodů.* Tímto záznamem je pravomocné rozhodnutí správního orgánu, které obsahuje veškeré zákonem požadované náležitosti. Buď se může jednat o „klasické“ rozhodnutí o přestupku obecního úřadu obce s rozšířenou působností, jenž projednává přestupky proti bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích v nezkráceném správním řízení podle s. ř. a zákona o přestupcích [na základě § 124 odst. 5 písm. j) zákona č. 361/2000 Sb.], proti kterému jsou přípustné opravné prostředky i žaloba proti rozhodnutí ve správním soudnictví, nebo se může jednat o pokutový blok;

b) *zda záznam bodů byl proveden v souladu s tímto podkladem.* Správní orgán zde zkoumá, zda body zaznamenané do registru řidičů opravdu odpovídají skutku, který je popsán v rozhodnutí;

c) *zda počet připsaných bodů odpovídá příloze k zákonu o silničním provozu.* Zde správní orgán ověřuje, že počet bodů zaznamenaných do registru řidičů se neodchyluje od počtu bodů, kterým je skutek popsán v pravomocném rozhodnutí (a v návaznosti na něj i jednání v příloze k zákonu o silničním provozu) ohodnocen.

Správnímu orgánu v řízení o námitkách proti záznamu bodů v registru řidičů nepřísluší zkoumat nic jiného, protože jinak by se jeho postup ocitl v rozporu s právními předpisy. Jak zdůrazňuje § 10 zákona č. 500/2004 Sb., správní orgány jsou věcně příslušné jednat a rozhodovat jen ve věcech, které jim byly svěřeny zákonem nebo na základě zákona. Obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností nebyla v řízení o námitkách proti záznamu bodů do registru řidičů dle § 123f zákona o silničním provozu dána zákonem o silničním provozu věcná příslušnost přezkoumávat skutkový stav a právní kvalifikaci přestupku vyplývající z pokutového bloku. K tomu by byl tento správní orgán oprávněn jedině v nezkráceném správním řízení o přestupcích, které v této věci ale vůbec nebylo zahájeno. K obdobným závěrům dospěl v minulosti již několikrát i Nejvyšší správní soud (např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 12. 2013, č.j. 6 As 67/2013-16 a ze dne 5. 3. 2015, č.j. 7 As 207/2014-24 dostupné na www.nssoud.cz).

Předmětem řízení o námitkách proti záznamu bodů v registru řidičů nemůže být správnost a zákonnost aktů orgánů veřejné moci, na základě kterých byl záznam proveden (pokutové bloky). Na tyto podkladové akty je třeba nahlížet jako na správné, zákonné a nezměnitelné, a to až do okamžiku, než je příslušný orgán veřejné moci zákonem předvídaným způsobem prohlásí za nezákonné a zruší je (k zásadě presumpce správnosti aktů orgánů veřejné moci srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 8. 2009, č.j. 9 As 96/2008-44).

Pokud účastník řízení o námitkách proti záznamu bodů v registru řidičů zpochybňuje skutečnosti obsažené v oznámení policie o uložení pokuty za přestupek, je třeba, aby si správní úřad vyžádal další důkazy, v dané věci zejména předmětné pokutové bloky. Tak správní úřad ověří, že existuje právní podklad pro provedení záznamu v registru řidičů, a že přestupek byl s obviněným projednán (srov. také rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24.8.2010, č.j. 5 As 39/2010-76).

V námitkovém řízení proti záznamu bodů v registru řidičů vedeném dle § 123f zákona o silničním provozu jsou stanoveny náležitosti daného řízení i s uvedením lhůt k uplatnění námitek. Podle § 123f odst. 4 ve spojení s § 123c odst. 3 zákona o silničním provozu se běh lhůt, tedy i lhůta 5 pracovních dnů k pozbytí řidičského oprávnění, přerušuje ode dne doručení námitek příslušnému obecnímu úřadu. Následku pozbytí řidičského oprávnění lze zabránit pouze tehdy, pokud jsou námitky u příslušného obecního úřadu podány před uplynutím stanovené lhůty, tj. do 5 pracovních dnů ode dne doručení oznámení adresátovi. Zákon současně stanoví, že námitky je nutné v této lhůtě příslušnému obecnímu úřadu doručit.

K námitce žalobce týkající se přestupku ze dne 20.4.2010 tedy soud poukazuje na právní větu rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 12. 2013, č.j. 6 As 67/2013 - 16, která zní: „*v řízení o námitkách proti záznamu bodů do registru řidičů dle § 123f zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, nelze přezkoumávat skutkový stav a právní kvalifikaci přestupku vyplývající z pokutového bloku*“. Taktéž soud odkazuje na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 8. 2010, č.j. 5 As 39/2010 - 76, v němž Nejvyšší správní soud dovodil, že pokud účastník v řízení o námitkách proti provedení záznamu bodů do registru řidičů zpochybňuje skutečnosti obsažené v oznámení policie o uložení pokuty za přestupek, na základě kterého je prováděno hodnocení dosaženého počtu bodů, a následný záznam (např. pochybnosti o tom, zda byl s žalobcem skutečně projednán přestupek v blokovém řízení, resp. že se daného jednání vůbec nedopustil atp.), je třeba, aby si správní orgán vyžádal další důkazy, např. v podobě příslušných částí pokutového bloku, které by prokázaly, že přestupek byl s účastníkem v blokovém řízení skutečně projednán, a tedy že existuje právní podklad pro provedení záznamu v registru řidičů. Správním orgánům v této souvislosti nelze nic vytknout, neboť postupovaly zcela v souladu s citovanou judikaturou; jako podklad pro své rozhodnutí za účelem přesného zjištění přestupkového jednání žalobce měly k dispozici jak oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení ze dne 22.4.2010 a vyžádaly si rovněž kopii příslušného pokutového bloku AF/2009 F 1361350 ze dne 20.4.2010. Tímto postupem správní orgány postavily najisto, že údaje uvedené v předmětném oznámení o uložení pokuty odpovídají skutečností obsaženým v pravomocném pokutovém bloku a přestupek byl s žalobcem projednán v blokovém řízení, což žalobce stvrdil svým podpisem. K tvrzení žalobce, že se blokového řízení neúčastnil, nesouhlasil ani s vedením takového řízení, ani se zjištěním uvedeného přestupku, soud konstatuje, že sám žalobce v rámci správního řízení uvedl, že pokutu v předmětném blokovém řízení zaplatil. Žalobce pak ani pravost svého vlastnoručního podpisu na pokutovém bloku v rámci předmětného řízení nesporel a ani v žalobě nenamítal.

Soud dále podotýká, že pokutový blok AF/2009 F 1361350 ze dne 20.4.2010 splňuje zákonem stanovené náležitosti dle § 85 odst. 4 zákona č. 200/1990 Sb. Předmětný blok obsahuje jméno a příjmení žalobce, rodné číslo, bydliště žalobce, za jaký přestupek byla pokuta uložena, dobu, místo a popis přestupkového jednání, celkovou výši uložené pokuty 500,- Kč, den a místo vyhotovení bloku, podpis oprávněné osoby s uvedením jména a příjmení vč. ident. čísla, podpis přestupce. Pokutový blok tak představuje způsobilý podklad pro zápis bodů do registru řidičů. V této souvislosti soud poukazuje na rozsudek Nejvyššího

správního soudu ze dne 4. 12. 2013, č.j. 6 As 67/2013 - 16, v němž shrnul, že „s ohledem na zásadu *vigilantibus iura* (necht' si každý střeží svá práva) se obviněný z přestupku udělením souhlasu s uložením pokuty v blokovém řízení vzdává možnosti zajištění dalších důkazních prostředků nezbytných pro pozdější dokazování před správním orgánem a následného zjišťování skutkového a právního stavu věci v běžném správním řízení, akceptuje skutková zjištění a z nich vyplývající závěry o spáchání přestupku a jeho právní kvalifikaci, které byly učiněny v blokovém řízení. V důsledku toho pak nabývají závěry přestupkového orgánu charakter nesporných zjištění, která tvoří podklad pro uložení sankce.“ Rozšířený senát Nejvyššího správního soudu navíc již dříve konstatoval (viz rozsudek ze dne 12. 3. 2013, č.j. 1 As 21/2010 - 65), že samotná povaha blokového řízení vylučuje, aby osoba, která udělila souhlas s projednáním přestupku v blokovém řízení, následně zpochybňovala závěry učiněné v tomto řízení a namítala, že přestupek nebyl spolehlivě zjištěn, či že jej bylo možné vyřídit pouhou domluvou.

K blokovému řízení soud konstatuje, že představuje zvláštní formu řízení v oblasti právního trestání, která umožňuje rychlé vyřizování přestupků ve zkráceném řízení méně formálním způsobem. Aby mohlo být přistoupeno k tomuto druhu řízení, musejí být vždy současně splněny tři podmínky, které vyplývají z ustanovení § 84 odst. 1 zákona č. 200/1990 Sb. Přestupek lze projednat uložením pokuty v blokovém řízení jen tehdy, jestliže je *spolehlivě zjištěn*. Dalšími podmínkami jsou, že *nestačí domluva a obviněný z přestupku je ochoten pokutu zaplatit*. Ochotu žalobce zaplatit pokutu je možné dovodit z toho, že předmětný pokutový blok podepsal, přičemž v podání písemných námitek ze dne 20.6.2011 žalobce uvedl: „Došlo ke slovnímu konfliktu a příslušník si následně vynutil pokutu za 500,- CZK. Spěchali jsme, tak jsem raději zaplatil a odjel. Tímto jsem považoval celou věc za vyřízenou.“ Pokud žalobce potvrdil svým vlastnoručním podpisem na pokutovém bloku, že souhlasí s projednáním přestupku v blokovém řízení a s údaji v něm uvedenými (právní kvalifikace, popis, místo a čas přestupkového jednání), stává se tímto okamžikem pokutový blok pravomocným a účinným správním rozhodnutím a blokové řízení je v tuto chvíli skončeno. Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu č. j. 8 As 68/2010-81 ze dne 29. 12. 2010 rozhodnutí v blokovém řízení (§ 84 a násl. zákona č. 200/1990 Sb.) je vydáno vystavením pokutového bloku (bloku na pokutu na místě nezaplacenou) a jeho podpisem obviněným z přestupku. Rozhodnutí o přestupku v blokovém řízení zakládá překážku věci rozhodnuté (překážku *rei administratae*). Žalobce byl v dané věci ochoten projednat přestupky v blokovém řízení a dokonce na místě pokutu zaplatil. Zákon o přestupcích pak výslovně stanoví, že proti uložení pokuty v blokovém řízení se nelze odvolat (§ 84 odst. 2 zákona č. 200/1990 Sb.), tedy vylučuje použití řádného opravného prostředku. Žalobce se jasným vyjádřením vlastní vůle (v podobě dobrovolně učiněného podpisu a zaplacením pokuty na místě) vzdal svého práva na projednání přestupku v nezkráceném, řádném správním řízení před příslušným správním orgánem, který by komplexně posoudil skutkové a právní otázky případu a provedl by dokazování, a tedy i práva na podání opravných prostředků. Souhlasem s projednáním přestupku v blokovém řízení se žalobce vzdal veškerých nápravných prostředků, a to včetně soudní žaloby. Již podle rozsudku Nejvyššího správního soudu č.j. 6 As 49/2003-46 ze dne 29.12.2004, pokud soudní řád správní označuje za nepřipustnou žalobu proti správnímu rozhodnutí, vůči němuž žalobce nevyčerpal řádné opravné prostředky [§ 68 písm. a) s. ř. s.], tím spíše (argument *a minori ad maius*) musí být nepřipustná žaloba proti rozhodnutí (zde rozhodnutí o uložení pokuty v blokovém řízení podle § 84 a násl. zákona č. 200/1990 Sb.), které bylo vydáno v důsledku souhlasu účastníka řízení, a tedy jeho vědomého rozhodnutí, že přestupek nebude projednáván v řízení, jehož předmětem by bylo skutkové i právní posouzení jeho jednání. Souhlasem s blokovým řízením

převzal žalobce odpovědnost za skutečnost, že údaje uvedené v blocích odpovídají zjištěnému skutkovému stavu, že zjištěný skutkový stav (přestupková jednání) byl správně právně kvalifikován a byla tak aplikována správně ustanovení zákona o silničním provozu. V řízení o námitkách proti záznamu bodů do registru řidičů neměly správní orgány (I. a II. stupně) sebemenší důvod pochybovat o tom, že skutkový i právní stav byl zjištěn v předmětném případě správně. Jestliže později žalobce nesouhlasil se skutkovým a právním stavem a brojil proti němu až v řízení o námitkách proti záznamu bodů v registru řidičů, uplatňoval takové námitky nepřipustně, tj. v nesprávném řízení.

Vzhledem ke shora uvedenému lze tak uzavřít, že žalobou napadené rozhodnutí není nezákonné, neboť bylo vydáno v souladu se zákonem a ustálenou judikaturou soudů, a proto soud žalobu podle § 78 odst. 7 s.ř.s. jako nedůvodnou zamítl.

Podle ust. § 51 odst. 1 s.ř.s. rozhodl soud o podané žalobě bez nařízení jednání, když žalovaný vyjádřil s tímto postupem souhlas a žalobce k výzvě soudu ve stanovené lhůtě nevyjádřil svůj nesouhlas s takovým projednáním věci. V daném případě tedy byly splněny zákonné důvody pro postup dle ust. § 51 odst. 1 s.ř.s.

Výrok o nákladech řízení je odůvodněn § 60 odst. 1 s.ř.s., neboť žalobce ve věci samé úspěšný nebyl a úspěšnému žalovanému prokazatelné náklady řízení nad rámec běžných činností správního úřadu nevznikly. Z tohoto důvodu soud rozhodl tak, že žádný z účastníků řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení podle jeho výsledku.

P o u č e n í

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem v Brně, Moravské náměstí 6. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 soudního řádu správního a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 31. ledna 2017

JUDr. Slavomír Novák, v.r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení:
Sylvie Kosková